

Ні! Я винен тобі великий довг, якого заледво чи зможу сплатити. Прости мені, моя найдороща, що я так не розважно і жорстоко повадився з тобою проганяючи тебе від себе. Благаю тебе, прости мені сю кривду, яку не навмисне я занодіяв тобі.

Стефанія.

Ветань! Я вже давно простила тобі. Приснився мені оноді дух твого брата Васця, він об'явив мені цілу тайну: признався до вини і просив прощення у мене.

Омелян.

Тобі явився у сні, а мені на яві.

Стефанія.

Забудьмо! Забудьмо, дорогий, сю страшну подію.

Омелян.

Тепер, найдороща моя, слід нам попросити доктора Новаковського о благословенство, (Підходять напроти нього).

Стефанія.

Батьку і спасителю наш! Просимо поблагословити нас. (Приклякають).

Лікар.

(Радо благословить.) Щастивий я, що можу благословити вас, пеначе єсть у вас рідних дітей, та ще й на своїй рідній, але чужій нам землі.